

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.130

24.11.2022.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 129. sednice Komisije za žalbe, održane 24.11.2022. godine u 18 sati u prostorijama Saveta za štampu

Prisutni svi članovi Komisije: Jelka Jovanović, Olivera Milošević, Nadežda Budimović, Vlado Mareš, Dragan Đorđević, Vida Petrović Škero, Tamara Skrozza, Zlatko Čobović, Jelena Petković, Snežana Andrejević i Bojan Cvejić

Ostali prisutni: Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu

Dnevni red:

- 1.Razmatranje žalbe Aleksandra Markovića na tekst objavljen na portalu „Informer.rs“
- 2.Razmatranje žalbe Bože Prelevića na tekst objavljen na portalu „Informer.rs“

1.Žalbu je podneo Markovićev advokat Marko Veljović, koji je naveo da su tekstrom prekršene tačke Kodeksa koje se odnose na obavezu objektivnog i nepristrasnog izveštavanja, konsultovanja više izvora, poštovanja prepostavke nevinosti, kao i na to da novinar ne sme slepo da veruje izvoru. Vida Petrović Škero je, u toku rasprave, rekla da nema ničeg spornog u predlogu da je prekršen Kodeks, ali da joj se pomalo spornim čini punomoćje koje je advokat dostavio uz žalbu, posebno s obzirom na činjenicu koja se navodi u tekstu – da Marković izbegava suđenje i da ne može da mu se uđe u trag. Sadržaj punomoćja je takav da je reč o klasičnom punomoćju za krivični sudski postupak, a jedino što može da se razume da se odnosi i na ovaj postupak jeste navod da „preduzme sve druge radnje za koje nađe u poverenim zastpanjima da idu u moju korist“. Komisija treba da se izjasni da li prihvata da je ovo takva situacija za koju je procenjeno da ide u njegovu korist. Snežana Andrejević je dodala da punomoćje nije uobičajeno, jer obično sadrži „i pred drugim organima i organizacijama“, ali da može da se prihvati. Vida Petrović Škero se saglasila da može da se prihvati s obzirom na to da Komisija često dobija punomoćja slične sadržine, pa je Komisija prhvatila punomoćje. Vlado Mareš je rekao da je to punomoćje samo jedna od stvari koje su sumnjive u ovom slučaju. Ovakve ispovesti više su nego poželjne i mediji koji ih objavljiju time ne odstupaju ni od svog posla, ni od Kodeksa. Rekao je da podnositelj žalbe nije pokazao nikakvu želju da popravi svoju sliku u javnosti, ukoliko u njoj ima nečega izmišljenog ili lažnog, nije poslao ni demanti, već se advokat obraća Savetu za štampu, jer hoće da, na perfidan način, uvuče članove Komisije da

mu budu saučesnici u pravničkoj igri koju pokušava da dobije. U ovom slučaju je, kako je ocenio, javni interes jači od bilo kakve eventualne sitnice, koja se može smatrati prekršajem Kodeksa. Pitao je kakva druga strana ovde može da postoji, dodajući da ne mora svaki tekst da ima drugu stranu, može medij i kasnije da se nastavi priču i da objavi i nešto drugo. Istakao je da postoji veliki javni interes da se ovakvi tekstovi objavljuju i da taj interes ne treba oštetiti profesionalnim osetljivošću. Tamara Skrozza je, suprotno ovome, naglasila da je posao članova Komisije da budu profesionalno osetljivi u ovakvim slučajevima, jer mediji nisu platforma na kojoj neko „isteruje pravdu“, za to postoje nadležni organi. Nije reč o drugoj strani, već o tome da neko može da kaže šta god hoće o nekome i da se to podvede pod ispovest i pod javni interes. Ne vidi, rekla je, u čemu je problem što žalbu podnosi advokat, jer u većini slučajeva koji se nađu pred Komisijom advokati ili podnose žalbe ili odgovaraju na njih u ime medija. Podnositelj žalbe se brani od napada, a na članovima Komisije nije da utvrđuju da li je to osnovano ili ne. Dodala je i da je ovo možda njegov način da popravi sliku o sebi u javnosti. Mogao je da pošalje i demanti, ali je pitanje da li bi „Informer“ to objavio. Šta je drugo mogao nego da se obrati Savetu, upitala je i dodala – da li je trebalo da on objavi svoju ispovest u drugom mediju. Postoje situacije u kojima javni interes može da nadvalada profesionalnu osetljivost, ali ovo nije takva situacija. Bojan Cvejić je naveo da upravo ovakvi tekstovi, kojih ima gotovo svakodnevno, predstavljaju najčešća kršenja Kodeksa novinara u našim medijima. Tekstovi se bave „običnim“ ljudima koji su dospeli u crne hronike medija i zao mu je što takvih slučajeva nema više pred Komisijom. Jasno je da je Kodeks prekršen u više tačaka i Komisija treba tako i da glasa. Nakon rasprave, Komisija je, sa deset glasova za i jednom protiv, odlučila da su prekršene tačke 1 i 4 poglavlja I, tačka 3 poglavlja IV, tačka 2 poglavlja V i tačka 2 poglavlja VII.

2. Božo Prelević je žalbu Savetu podneo zbog teksta u kojem je na neprimeren način komentarisao njegov nastup na televiziji. Naveo je da je prekršeno više tačaka Kodeksa novinara iz poglavlja Istinitost izveštavanja, Odgovornost novinara i Novinarska pažnja. Uz žalbu je dostavljen i odgovor upućen portalu, ali bez dodatnih informacija o tome da li je objavljen. Snežana Andrejević je ocenila da je taj odgovor materijalno pravni uslov za ostvarenje sudske zaštite, da Komisija treba da konstatuje da je to dostavljeno uz žalbu, ali da nema informacija da li je objavljeno, te Komisija ne može da se bavi time. Ukažala je na to da određena vrsta medija vreda Prelevića godinama unazad, kao i da je i ovim tekstrom nesporno prekršen Kodeks. Tamara Skrozza je dodala da je, uz predložene tačke, prekršena i tačka Kodeksa koja se odnosi na obavezu poštovanja etike i kulture javne reči, jer je nedostojno bilo koga u bilo kom mediju nazivati „glupim i glupljim“. Jelena Petković je ukažala na to da mediji imaju pravo da kritikuju nečije stavove, ali u ovom slučaju nije reč o kritici, niti o osvrtu, kao novinarskim formama, već o čistoj difamaciji i napadu na ličnost. Komisija je potom jednoglasno odlučila da su prekršene tačke 1,3 i 5 poglavlja I, tačke 3 i 6 poglavlja IV i tačka 1 poglavlja V.

Sednica je završena u 18.30 sati.

Zapisnik vodila

Gordana Novaković

Predsedavajuća

Jelka Jovanović